

Sygn. akt VI U 877/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2022r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Sekcja ds. Ubezpieczeń Społecznych w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Dorota Witkowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Iwona Piotrowicz

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2022 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o odszkodowanie z tyt. wypadku

z odwołania od decyzji z dnia 16 lipca 2018 r., znak (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje powodowi W. K. prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości odpowiadającej 7 % uszczerbku na zdrowiu w miejsce 5 % i przyznaje z tego tytułu odszkodowanie w wysokości 1.708,00 zł (słownie: jeden tysiąc siedemset siedem i 00/100).

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt VI U 877/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 lipca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. na podstawie orzeczenia z dnia 12 lipca 2018 r. Lekarza Orzecznika ZUS przyznał W. K. jednorazowe odszkodowanie z tytułu 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 22 października 2017 r.

/k. 15 w aktach ZUS decyzja/

Od powyższej decyzji odwołał się powód W. K. nie zgadzając się z ustaloną wysokością uszczerbku na zdrowiu.

Powód zarzucił, że po wypadku jego stan zdrowia znacznie się pogorszył, miewa częste bóle głowy, w cieplejsze dni omdlewa, skupienie i koordynacja również nie są takie same jak przed wypadkiem.

/k. 2 odwołanie/

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany podtrzymał zaskarżoną decyzję i jej argumentację.

/k. 4-5 odpowiedź na odwołanie/

Postanowieniem z dnia 17 października 2019 r. pozwany sprostował omyłkę pisarską w sentencji w/w decyzji ZUS z dnia 16 lipca 2018 r. w ten sposób, że w miejsce nieprawidłowo wpisanego Lekarza Orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należało wpisać Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

/k. 21 postanowienie/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. K. był objęty ubezpieczeniami społecznymi, w tym ubezpieczeniem wypadkowym, z tytułu zatrudnienia w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w G. na stanowisku starszego spawacza.

W dniu 22 października 2017 r. powód uległ wypadkowi przy pracy, kiedy podczas zamykania klapy wagonu, dźwignia służąca do jej zamykania, odskoczyła i uderzyła powoda w okolice kości policzkowej.

Pomocy medycznej udzielono powodowi na Szpitalnym Oddziale Ratunkowym Szpitala (...) w W..

Pozwany w związku z powyższym wypadkiem przyznał powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości odpowiadającej 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

/okoliczności bezsporne/

Lekarz orzecznik ZUS w dniu 20 czerwca 2018r. rozpoznał u powoda stan po urazie głowy ze złamaniem wieloodłamowym kości jarzmowej po repozyycji operacyjnej z pozostałą blizną okolicy skroniowej szpecącą i nieznaczną asymetrią twarzy bez zaburzeń nerwicowych pourazowych czy neurologicznych i ustalił z tego tytułu 3% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu na podstawie pozycji 19a tabeli uszczerbków.

Komisja Lekarska ZUS w opinii lekarskiej z dnia 12 lipca 2018 r. rozpoznała u powoda stan po urazie głowy ze złamaniem kości jarzmowej lewej leczonym operacyjnie z pozostałą szpecącą blizną długości ok. 6 cm w okolicy skroniowej bez deficytów neurologicznych.

Z tego tytułu Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 12 lipca 2018 r. orzekła 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, które jednak zakwalifikowała z pozycji 1a tabeli uszczerbków.

/dowód:

- opinia lekarska z dnia 20 czerwca 2018 r. k. 6 akt ZUS teczka (...). (...),
- orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 20 czerwca 2018 r. k. 13 akt ZUS,
- opinia lekarska z dnia 12 lipca 2018 r. k. 9 akt ZUS teczka (...),
- orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS k. 16 w aktach ZUS/

Wskutek wypadku przy pracy z dnia 22 października 2017 r. powód doznał stłuczenia głowy z krwiakiem podskórnym okolicy skroniowej lewej, złamania łuku kości jarzmowej lewej z fragmentacją odłamów i chwilowym splątaniem.

Złamanie łuku jarzmowego lewego leczone było u powoda chirurgicznie repozycją odłamów i fiksacją. Leczenie przebiegło bez powikłań i zostało zakończone.

Powód doznał łącznie 7% uszczerbku na zdrowiu, na który złożyło się 5% z pozycji 2 przyjętej na podstawie § 8 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania z uwagi na złamanie łuku kości jarzmowej, który wraz z kośćmi jarzmowymi, kością skroniową i wyrostkiem z kością czołową stanowi integralną część głowy tj. twarzoczaszkę oraz 2% z pozycji 19a tabeli uszczerbków z uwagi na zmiany skórne i szpecącą bliznę.

/dowód: k. 27-29, 37, 52, 67, 108 opinia biegłego sądowego z zakresu otolaryngologii M. K./

Uraz powoda miał charakter powierzchowny z izolowanym złamaniem kości jarzmowej lewej leczonym operacyjnie i w neurologicznej ocenie nie spowodował uszczerbku na zdrowiu.

W dostępnej dokumentacji medycznej brak jest danych, które potwierdziłyby uszkodzenie ośrodkowego układu nerwowego w związku z urazem. Poza tkliwością na ucisk okolicy blizny po leczeniu operacyjnym złamania kości jarzmowej brak jest w dokumentacji danych sugerujących następstwa neurologiczne przebytego urazu twarzoczaszki. Związek zgłaszanych przez powoda omdleń, bólów i zawrotów głowy oraz zaburzenia koncentracji z przebyłym wypadkiem nie jest medycznie uzasadniony, gdyż uraz głowy był powierzchowny, bez uszkodzenia mózgu, a powód nie leczył się neurologicznie w związku z wypadkiem.

/dowód: k. 99-100 opinia biegłego sądowego neurologa A. R./

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne oraz dowody w postaci dokumentów oraz opinii biegłych sądowych otolaryngologa M. K. i neurologa A. R..

Okoliczności bezsporne nie budziły wątpliwości, nadto znajdowały potwierdzenie w dokumentach, których autentyczności i prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron.

Spór stron sprowadzał się do oceny w zakresie wysokości uszczerbku na zdrowiu, jakiego powód doznał wskutek wypadku przy pracy z dnia 22 października 2017 r., dlatego też szczególne znaczenie dla Sądu miał dowód z opinii biegłych sądowych, bowiem rozstrzygnięcie sprawy wymagało wiadomości specjalnych.

Oceniając opinie biegłych sądowych Sąd podzielił ich treści i wnioski w zakresie wskazanym w stanie faktycznym. Opinie były spójne i logiczne. Biegli wskazali na jakiej podstawie dokonali ustaleń medycznych i oceny stanu zdrowia powoda przekonująco uzasadniając wnioski opinii. Sąd miał również na uwadze, że opinie sporządzili biegli posiadający wiedzę specjalną z dziedzin medycyny adekwatnych do urazu powoda, nadto wiedzę popartą doświadczeniem zawodowym.

Strony nie składały zastrzeżeń do ustaleń biegłej neurolog.

Pozwany złożył zarzuty do opinii biegłego otolaryngologa M. K. (k. 47-47v, 89-89v, 122) co do rozpoznania uszczerbku na zdrowiu z poz. 2 tabeli uszczerbkowej wskazując, że z dostarczonej dokumentacji nie wynika, aby powód doznał uszkodzenia kości sklepienia czaszki lub uszkodzenia podstawy czaszki. Zarzucono, że jedyną uszkodzoną kością podczas wypadku była kość jarzmowa lewa, a dokładnie jej łuk jarzmowy, które nie wchodzi w skład kości sklepienia czaszki ani podstawy czaszki, jak błędnie - zdaniem pozwanego – uznał biegły. Pozwany wskazał, że kość jarzmowa należy do kości twarzoczaszki a ich uszkodzenia są wskazane w kilku pozycjach tabeli uszczerbkowej tj. poz. 3, 20, 22-25 i według pozwanego nie było podstaw do zastosowania § 8 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

Sąd nie podzielił jednak zarzutów pozwanego do opinii biegłego. Biegły odniósł się do zarzutów pozwanego i podtrzymał opinię co do rozpoznania lekarskiego jak i kwalifikacji uszczerbku oraz przekonująco uzasadnił na jakiej podstawie przyjął rozpoznanie z poz. 2 tabeli uszczerbkowej. Zwraca uwagę, że pozycje tabeli uszczerbkowej wskazane przez pozwanego dotyczą uszkodzenia nosa, szczęki, żuchwy i języka a zatem także nie odpowiadają wprost rozpoznanemu urazowi, który jest niewątpliwy. W tych okolicznościach przekonujące jest dla Sądu wyjaśnienie biegłego, że pozycją najbardziej zbliżoną do przypadku powoda jest poz. 2 z tabeli uszczerbków, a odpowiednia ocena uszczerbku z tej pozycji była możliwa w oparciu właśnie o § 8 ust. 3 w/w Rozporządzenia. W ocenie Sądu tak ścisła interpretacja tabeli uszczerbkowej jak zaprezentował pozwany (brak podstaw do ustalenia uszczerbku z uwagi na brak ubytku w kości – k. 89V) nie jest właściwa, bowiem analiza przepisów omawianego Rozporządzenia wskazuje, że ustawodawca dopuścił, iż zawarty przez niego w Rozporządzeniu wykaz uszczerbków może nie być wyczerpujący, skoro z góry przewidział możliwość ustalenia uszczerbku na podstawie pozycji najbardziej zbliżonej, co zawarł w § 8 ust. 3 Rozporządzenia.

Sąd nie podzielił zatem zarzutów pozwanego do opinii biegłego otolaryngologa i uznał, że zarzuty te stanowiły w istocie wyraz braku akceptacji dla odmiennych i niekorzystnych ustaleń biegłego oraz nie stanowiły skutecznej podstawy do podważenia opinii.

Sąd wprawdzie samodzielnie ocenia dowody zgromadzone w sprawie, w tym opinie biegłych, jednak ta ocena nie może prowadzić do sprzeczności z faktami, które z tych opinii wynikają. Jeśli opinia spełnia wymogi przewidziane prawem, jest rzetelna, zgodna z zasadami wiedzy, logiczna, należyte uzasadniona i przekonująca, to należy podzielić wnioski z niej płynące, a nie orzekać z pominięciem tak sporządzonej opinii. Jeżeli opinia biegłego jest tak kategoryczna i tak przekonująca, że Sąd określoną okoliczność uznaje za wyjaśnioną, to nie ma obowiązku dopuszczania dowodu z dalszej opinii biegłych, tylko dlatego, iż strona postępowania w subiektywnym przekonaniu co do swego stanu zdrowia nie zgadza się z wnioskami płynącymi z tej opinii (wyrok SN z 21.11.1974r., II CR 638/74, OSP 1975/5/108, wyrok SA w Lublinie z dnia 14.10.1999r., III AUa 279/99, OSA 2000/7-8/34).

Przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych nie ma na celu doprowadzenia do przyjęcia tez jednej ze stron, lecz do ustalenia stanu faktycznego zgodnego z prawdą. Postępowanie dowodowe w tym zakresie nie polega zatem na ponawianiu dowodów, tak długo, aż strona uzyska korzystną dla siebie treść opinii, ale dopóty, dopóki nie zostaną ustalone w sposób stanowczy istotne okoliczności sprawy. Wskazać należy na wyrok Sądu Najwyższego z 21.11.1974r., II CR 638/74, OSP 1975/5/108, który stwierdził, że jeżeli opinia biegłego jest kategoryczna i przekonująca, że Sąd określoną okoliczność uznaje za wyjaśnioną, to nie ma obowiązku dopuszczania dowodu z dalszej opinii biegłych (tak też: wyrok SN z 18.10.2001r., IV CKN 478/00, LEX nr 52795).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że skoro postępowanie dowodowe potwierdziło, iż powód doznał wyższego uszczerbku na zdrowiu, aniżeli ustalony przez pozwanego, to na zasadzie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz.U. 2019r., poz. 1205), należało mu się prawo do odszkodowania uwzględniającego różnicę między odszkodowaniem przyznanym za 5%, a ustalonym w postępowaniu sądowym w wysokości 7% w związku z uszkodzeniem powłok twarzy (oszpecenia w postaci blizny) z poz. 19a tabeli uszczerbkowej zawartej w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania, co dało 2% oraz w związku ze złamaniem łuku kości jarzmowej, co dało 5% uszczerbku na zdrowiu z pozycji 2 tabeli uszczerbkowej w związku z § 8 ust. 3 w/w Rozporządzenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc uwzględnił odwołanie i orzekł jak w wyroku przyznając powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 22 października 2017 r. w wysokości odpowiadającej łącznie 7% uszczerbku na zdrowiu przyznając z tego tytułu kwotę

odpowiadającą 2% uszczerbku na zdrowiu stanowiącym różnicę między odszkodowaniem należnym a przyznanym przez pozwanego.

Wysokość powyższego odszkodowania Sąd ustalił na podstawie art. 12 ust. 1 i 5 ustawy wypadkowej oraz Obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 lutego 2018 r. w sprawie wysokości kwoty jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. 2018.268) przyjmując do jego obliczenia stawki obowiązujące w dacie zaskarżonej decyzji tj. 854 zł za 1% uszczerbku na zdrowiu.

Na oryginale właściwy podpis